

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.979 van 5 maart 1997
in de zaak A. 72.007/IV-16.381.**

In zake : Ingrid DE MEUTER,
wonende te GENT,
Rijksenbergsstraat 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Wetenschapsbeleid,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. HOGE,
kantoor houdende te LUIK,
Résidence Ville de Verviers,
En Féronstrée 23/013.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Ingrid
DE MEUTER op 8 november 1996 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"- de beslissing van onbekende datum waarbij een
betrekking van wetenschappelijk personeelslid vacant
verklaard wordt bij de Koninklijke Musea voor Kunst
en Geschiedenis.

Deze vacature werd gepubliceerd in het Belgisch
Staatsblad van 21/9/1996.

- de impliciete weigering deze betrekking toe te
wijzen aan verzoekster";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 december 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat M. HOGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 22 november 1991 wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt dat bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis een betrekking van attaché of assistent met specialisatie wandtapijten en textiel vacant is.

1.2. Verzoekster stelt zich kandidaat.

1.3. Bij koninklijk besluit van 13 november 1992 wordt Elsje JANSSEN voor een mandaat van twee jaar in de vacante betrekking benoemd.

1.4. Bij arrest nr. 57.931 van 31 januari 1996 wordt het voormeld koninklijk besluit op vordering van verzoekster vernietigd.

1.5. Naar verzoekster meedeelt zou zij na deze vernietiging in een brief aan de bevoegde minister haar aanspraken op voormelde betrekking bevestigd hebben.

1.6. Op 21 september 1996 wordt in het Belgisch Staatsblad een nieuwe oproep tot de kandidaten voor een betrekking van wetenschappelijk personeelslid met specialisatie wandtapijten en textiel bekendgemaakt.

2. Overwegende dat als eerste annulatiemiddel verzoekster de schending aanvoert van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 57.931 van 31 januari 1996; dat zij stelt dat "gelet op het feit dat (zij) haar rechten heeft gevrijwaard, dat het voormeld arrest haar staakt in haar overtuiging de meest geschikte kandidaat te zijn en dat dit gegeven thans door de overheid niet meer kan betwist worden, (zij) dient (...) benoemd te worden";

2.1. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat, zelfs in de veronderstelling dat de Raad van State daartoe bevoegd zou zijn, het arrest van 31 januari 1996 niet gesteld heeft dat verzoekster in de betwiste functie benoemd moest worden;

2.2. Overwegende dat het middel uitgaat van de opvatting dat uit het vernietigingsarrest nr. 57.931 voor de verwerende partij de verplichting volgt om verzoekster in de omstreden betrekking te benoemen; dat verzoekster voorbijgaat aan de vaststelling dat het

koninklijk besluit van 13 november 1992 tot benoeming van Elsje JANSSEN bij voormeld arrest vernietigd werd op grond van het feit dat deze benoeming niet op wettige motieven was gesteund, doch het beroep van verzoekster verworpen werd in zoverre het gericht was tegen de weigering verzoekster de aangevochten benoeming te verlenen; dat het arrest desbetreffend de volgende overweging bevat :

"Overwegende dat, zoals uiteengezet in onder meer 's Raads arrest nr. 45.025, DECAVELE, van 23 november 1993, de uitdrukkelijke vernietiging door de Raad van State van een weigering van benoeming maar zinvol is wanneer de overheid de rechtsplicht had degene aan wie de benoeming geweigerd werd te benoemen; dat verzoekster geen annulatiemiddel aanvoert waarin in haar geval die rechtsplicht aanwezig wordt geacht; dat het beroep niet ontvankelijk is in zoverre het is gericht tegen de weigering verzoekster te benoemen";

dat het arrest dus hoegenaamd niet de erkenning inhoudt van een gebonden bevoegdheid op grond waarvan de verwerende partij verplicht zou zijn verzoekster de betwiste benoeming te verlenen; dat het middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat als tweede annulatiemiddel verzoekster aanvoert dat er geen deugdelijke motieven zijn om de omstreden functie opnieuw vacant te verklaren; dat zij stelt dat, als er dan geen verplichting zou bestaan om haar te benoemen, de benoemingsprocedure na het arrest nr. 57.931 van 31 januari 1996 redelijkerwijze hernomen moest worden waar ze was ontspoord, hetgeen betekent dat de verwerende partij de aanspraken van de kandidaten op correcte wijze moest vergelijken, en daarbij -gelet op het arrest- ontegensprekelijk tot de conclusie had moeten komen dat zij de meest geschikte kandidaat was; dat volgens verzoekster er geen objectief aanvaardbare redenen voorhanden zijn die een nieuwe vacantverklaring verantwoorden, hetgeen wijst op een willekeurige weigering haar te benoemen;

3.1. Overwegende dat behalve in uitzonderlijke gevallen, zoals bij vlakke loopbaan, de overheid niet verplicht is een aangevatte benoemingsprocedure te voltooien en zij derhalve na de vernietiging van een benoeming de keuze heeft hetzij de procedure te hernemen op het punt waar de onrechtmatigheid zich voordeed, hetzij af te zien van de benoeming, hetzij een nieuwe procedure in te zetten;

Overwegende echter dat de keuze die het bestuur in de uitoefening van die discretionaire bevoegdheid maakt, een administratieve rechtshandeling is; dat ze als zodanig op deugdelijke motieven moet berusten; dat wel die motieven zo voor de hand liggend kunnen zijn dat ze niet om een uitdrukkelijke verwoording vragen;

Overwegende dat te dezen de verwerende partij de controle op de motieven van de bestreden beslissing, die niet vanzelfsprekend zijn, onmogelijk maakt; dat ze, ofschoon daar door het bevoegde lid van het Auditoraat uitdrukkelijk om verzocht, het administratief dossier van de zaak niet heeft overgelegd; dat daardoor de Raad van State niet in staat is het middel als niet ernstig af te wijzen; dat hij dus het middel voor ernstig dient te houden;

4. Overwegende dat verzoekster terecht kan stellen dat ze na 's Raads arrest nr. 57.931 de verwachting kon hebben dat, behoudens wanneer deugdelijke redenen zulks in de weg stonden, de verwerende partij in het licht van dit arrest de vergelijking der aanspraken van de twee kandidaten voor de omstreden betrekking zou overdoen, ditmaal op een deugdelijke manier, en aan de hand van die nieuwe vergelijking tot een nieuwe benoeming zou overgaan; dat ze integendeel geconfronteerd wordt met een totaal hernemen van de procedure zonder dat daar ook maar één woord uitleg voor wordt verstrekt;

dat zij in die omstandigheden zichzelf zwaar moreel gekrenkt mag noemen; dat weliswaar normaal de krenking maar tijdelijk moet zijn aangezien op de nieuwe vacant-verklaring binnen afzienbare tijd een nieuwe benoeming zou moeten komen; dat echter de wijze waarop de verwerende partij in deze zaak om onnaspeurbare redenen handelt, er doet aan twijfelen of ze het daarnet omschreven normaal gedrag zal volgen; dat aangenomen wordt dat verzoekster aan het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel blootstaat;

5. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Schorsing van de uit de in het Belgisch Staatsblad van 21 september 1996 gedane oproep tot de kandidaten blijkende beslissing om de betrekking van wetenschappelijk personeelslid bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis opnieuw vacant te verklaren.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf maart 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.